

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonaë, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

Prospectus Operis per Capita & Paragraphos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

Zeroastris oracula Magica, seu verius recondita Philosophiæ artificiosum compendium: non autem revelationes sub ejus nomine à Gnosticis evulgatae. Dubium est autem, fuerint hic Baſtrianorum

Rex, an alius recentior, de qua re doctè & eruditè Sam. Bochartus P. 1. Geogr. sacrae lib. 4. cap. 1. Apulejus 2. Florid. ait Zeroastrum Pythagoræ præceptorem fuisse.

Proſpectus Operis per Capita & Paragraphos.

CAPUT I.

De antiquitate, & excellentia divinæ Psalmodiæ.

- §. 1. **A**ntiquitatis quanta sit vis. Divinarum laudum antiquissima origo. Religio solius hominis propria. Cur homo recta statura. Ignorantia malorum radix. Dei cognitio difficillima. Quaedam obiter adversus Atheos. 649
- §. 2. Sensum Religionis hominibus imatum Dei existentiam probare. Divina laudis initium ab Angelis, imò ab ipso Deo. Unde sumi debeat Ecclesiastica Psalmodiæ origo. 655
- §. 3. Vigiſſe semper divini cultus studium, à primis parentibus usque ad Christum. Testimonia infidelium de precibus, & Hymnis primorum Christianorum. 657
- §. 4. Testimonia sanctorum Patrum de sacra Psalmodiæ ab orbi Ecclesiæ, & deinceps temporum serie servata. Addita quedam de ejus excellentia, & de perenni Psalmodiæ in quibusdam Ecclesiis instituta. Desiderium laudandi Deum. Tacti obiter quidam Ecclesiastica hymnodia calumniatores. 660

CAPUT II.

Quibus de causis certæ quædam horæ ad psallendas Deo laudes fuerint instituta.

- §. 1. **V**aria nomina Horarum Canoniarum explicantur. Cur divina mysteria symbolis, & allegoriis occultarint antiqui. 667
- §. 2. Prima ratio institutionis Horarum ex

D. Cypriano. Secunda ex Amalario Fortunato, & Honorio Augustodunensi. 670

- §. 3. Tertia ratio ex Hugone Victorino. Quarta ex communi scriptorum sententia ob Dominicæ Passionis memoriam. 672
- §. 4. Quinta, & sexta ratio in gratiarum actionem ob divina beneficia. Septima per analogiam ad ætatem humanam. Addita quedam de brevitate vite. 673
- §. 5. Octava ratio ex parabola Evangelicæ laborantium in vinea. Nona ex mystica septenarii numeri significatione. Etiam infideles stas horis orare. Errores Cabalistarum obiter indicantur. 675

CAPUT III.

De varia diei, ac noctis divisione.

- §. 1. **Q**uid dies, quid nox sit. Prima diei divisio in naturalem, & artificialem. Diei civilis initia varia apud varias gentes. Hora nomen equivocum. 679
- §. 2. Hora unde dicta. Fingenta Poetarum de Horis. De usu horologiorum apud veteres. Hora olim nunciata à servis. Vetus dies Christus est. 682
- §. 3. Secunda divisio diei naturalis antiquo Romanorum more. Tertia divisio diei, & noctis artificialis. Cur divisa dies in 12. horas. De horis equalibus, & inæqualibus: In vicissitudine diei & noctis rellucet mirabiliter Dei providentia. 685
- §. 4. Dies in quatuor præcipuas partes divisa ab Antiquis. Item nox: Quid stationes, quid Vigilia sint. Quota hora quodlibet officium celebrandum. Quot sint partes officii. 690

CAPUT

CAPUT IV.

De Nocturnis Vigiliis.

- §. 1. **C**ur nocte orandum sit. Etiam Ethnicos nocturnas vigiliis celebrasse in honorem Deorum. Exhortatio ad vigilandum. Oratio ut mystica fugentur tenebrae. 693
- §. 2. Laudes vigiliarum. Exemplum vigilantium. Nocturnum tempus maxime opportunum ad orandum. 697
- §. 3. A seclariis damnari vigiliis. Quota hora nocturna synaxis persolvi debeat. Somnus post vigiliis Monachis interdictus, & cur. Oratio ad Deum, ut excitet nos. 700
- §. 4. Amor exvigilare facit. Quomodo vigilandum sit. Quae sint Vigilia mystica. 703

CAPUT V.

De Laudibus.

- §. 1. **A**n Laudes sint officium distinctum à Nocturnis. Matutini nomen equivocum. Laudes incipiente crepusculo persolvendae sunt. Quid sit crepusculum, quae ejus duratio. 705
- §. 2. Cur Matutini, & Laudum nomen huic officio tribuatur. Matutina orationis praerogativa. Eiusdem rationes mysticae. Lucis, & Aurora encomia. 708
- §. 3. Matutinum tempus aptissimum contemplationi. Quae sit mystica lux anima. Tota nocte quaeritur sponsus; non nisi in Aurora inveniendus. Oratio ad Deum, ut verum lumen oriatur in nobis. 712
- §. 4. Lucta Jacob usque ad auroram, quid symbolicè, & moraliter indicet. Denique hortatio ad laudandum Deum. 714

CAPUT VI.

De Prima.

- §. 1. **O**randum esse post solis ortum. Laudatur sol, ejusque ortus describitur. Fabula Memnonis. De cultu solis, & ejus falsa Apotheosi. Inter priscos adorantium ritus etiam oscula adhibita. 716

- §. 2. Omnes Ethnicorum Deos referri ad solem. Cur oremus versus Orientem. 720
- §. 3. Veterum opiniones de sole. Verus Sol adorandus qui est Christus. Quis sit ignis obscurans solem. Cur oremus hora Prima, 723
- §. 4. De Matutinis salutationibus. Prima quando fuerit instituta, & qua hora persolvi debeat. 725

CAPUT VII.

De Tertia.

- §. 1. **H**ora Tertia mysteria. Numerus Ternarius commendatur. 726
- §. 2. Hora tertia oramus ob adventum Spiritus sancti. Gratia sancti Spiritus quid operetur in anima. 728
- §. 3. Quid sit portare spiritum, & vivere in spiritu. Oratio ad Spiritum sanctum. Cur hac hora aurea, & sacra nuncupetur. 729

CAPUT VIII.

De Sexta.

- §. 1. **D**ivina majestas in sole praecipue elucet. Solis, & Dei comparatio ex sanctis Patribus. 731
- §. 2. Effectus solis in meridie quomodo impiis, & justis conveniant. Quid sit meridies. Affectus sponsae quaerentis ubi pascatur, ubi cubet sponsus. Cur meridie oremus. Meridies laudatur. 733
- §. 3. Demonium meridianum quid sit. Sextae horae mysteria ex sacris libris. Hac hora crucifixus est Christus. 736

CAPUT IX.

De Nona.

- §. 1. **H**umanarum rerum inconstantia. Ea per Nonam designatur. Utilitas temptationum. 739
- §. 2. Numerus Novenarius infaustus. Hora Nona mysteria. Cur oremus hac hora. 741
- §. 3. An hora nona cibum sumerent Antiqui. Quinam semel, qui pluries in die olim reficerentur. Christianorum qui mores de eadem re, & qua hora jejunium solverent. 743

CAPUT X.

De Vesperis.

§. 1. **M**ysticus solis occasus. Quid sit solem oriri, & occidere. Dicta quedam breviter de cognitione sui. Humanarum rerum magnam esse vicissitudinem. 748

§. 2. De eo quod scriptum est. Ad Vesperum demorabitur fletus. Dictum obiter de utilitate lacrymarum. Vesper contemplationem significat. 750

§. 3. Magna esse vespertini temporis Sacramenta. Notantur quedam de Epistolis laureatis. Pacis encomium, & ad eam exhortatio. 753

§. 4. Vesperarum ex novo testamento pre-rogativa. Vesper mundi finem significat. Oratio ad Dominum, ut nobiscum manere dignetur. 755

§. 5. Quid sit Vesper, & qua ejus Ethymologia. Qua hora vespertinum officium persolvi debeat. Notantur quedam de Lucernario, & hora Lucernari. Mores nostros ab antiquis multum distare. 757

CAPUT XI.

De Completorio.

§. 1. **C**ompletorium cur sic dictum. Quare a Lektionem inchoetur. Offensum contra quosdam Sanctum Benedictum primum Completorii institutorem fuisse. 759

§. 2. Completorium qua hora celebrandum. Admonet nos finis nostri. Mystica ejus significationes. Quae sit bona, & vivificans mors, quam justis optant. 762

§. 3. Hora Completorii obtulit Abraham sacrificium. Contemplationis series ex eodem sacrificio explicatur. Deprecatio pro dono contemplationis. 765

§. 4. Completorio ferventius adesse debemus multis de causis. Somnus imago mortis. 768

CAPUT XII.

De Officio parvo Beatæ Virginis.

§. 1. **Q**uam difficile sit de Maria laudibus scribere. Cur negotium omnium

seculorum dicatur esse. Ejus cultum semper viguisse. Ad ipsam B. Virginem deprecatio. 769

§. 2. Officii parvi B. Virginis memorabilis institutio. Eius origo antiquior, quam vulgus putet. Deipara encomia, & ad eam saluatio. 772

§. 3. Ritus officii explicatur. Ordo Cisterciensis specialiter Deipara dicatus est. Exhortatio ad implorandum in omnibus Maria nomen, & auxilium. 775

CAPUT XIII.

De Officio Defunctorum.

§. 1. **C**ur Oremus pro Defunctis. Quedam de Purgatorio. Qua peccata in eo puniantur. Voces purgantium animarum. 777

§. 2. Quot, & quibus operibus animabus defunctorum suffragari possimus. Officii pro defunctis quam antiqua sit institutio. Cur certi quidam dies sacris pro mortuis offerendis tribuantur. 779

§. 3. Quo ritu officium defunctorum celebretur. Dicta quedam de mortis recordatione. Qui mores Ethnicorum erga defunctos, deque variis sepeliendi modis. Qui mortui plangendi. Purgatorii acerbitas, & ad illud declinandum adhortatio. 781

§. 4. Indicantur Auctores, qui fidem Purgatorii, ritumque orandi pro defunctis asserunt. Adhuc quedam ex profanis scriptoribus de funerandi ratione. 785

CAPUT XIV.

De Psalmis Pœnitentialibus, & Litanis.

§. 1. **P**œnitentia utilitas, & effectus. De Psalmis Pœnitentialibus, eorumque usu. Laudes pœnitentia. Cur septem tantum sint Psalmi Pœnitentiales. 787

§. 2. Notantur quedam de singulis Psalmis Pœnitentialibus. Denique adhortatio ad pœnitentiam. 790

§. 3. Litania quid sit, & quotuplex. Litaniarum vis & efficacia. 796

C A

CAPUT XV.

De Psalms Gradualibus.

§. I. **Q**uindecim Psalms Gradualibus totidem gradus Christiane perfectionis inuicari. Vita spiritualis triplicem esse statum. De ascensione mentis in Deum. Quindecim animae dignitates ex Abbate Cellensi. 798

§. 2. *Quinque gradus incipientium: omne mortale, omne veniale crimen deserere; diuitias, ac dignitates contemnere: prauos motus cohibere: proprium iudicium, & propriam voluntatem abnegare. Quae sint purgati animi indicia.* 800

§. 3. *Quinque gradus Proficientium: Virtutes omnes acquirere, virtutum exemplar aliis esse, iustitiae vias docendo demonstrare, se humilem in omnibus exhibere, omnes irrisiones & detractiones patienter ferre.* 804

§. 4. *Quinque gradus perfectorum. Orationis studium, purissima intentio, in omne opus bonum magno impetu ferri, velle semper quod vult Deus, adherere Deo, & unum fieri cum eo spiritum intimo charitatis affectu.* 807

CAPUT XVI.

De singulis Partibus Divinae Psalmody.

§. I.

De Oratione Dominica.

Ostenditur ex Patribus dignitas, utilitas, & efficacia hujus orationis. Petitionum ordo, & congruentia ex D. Thoma. Quinam possint hanc orationem rite, ac jure recitare. Quoties, & quo ritu in divinis officiis recitetur. 810

§. II.

De Angelica Salutatione.

Ejus dignitas, & excellentia demonstratur. Quando, & à quibus fuerit instituta. Cur in divinis officiis recitetur. 813

§. III.

De Symbolo Apostolorum.

Quando, & à quibus fuerit institutum. Quaedam de symboli ratione. Laudes symboli ex Patribus. Quoties, & quo ritu dicatur. Cur hoc symbolum Romanum nuncupetur. 814

§. IV.

De Horarum initio.

Cur à Versu Domine labia mea aperies, incipiat nocturna synaxis. Quid sit mystice aperiri labia. Completorio cur praeferatur hic Versus, Convertite nos Deus salutaris noster. Conuersio vera qua sit. Ira Dei duplex. Usus multiplex hujus Versiculi, Deus in adiutorium meum intende. 819

§. V.

De signo Crucis.

Hora Canonica à signo Crucis incipiunt. Signi hujus antiquitas, & virtus ex sanctis Patribus. Qua ratione manu exprimat. Alia quadam de Cruce obiter notantur. 822

§. VI.

De Gloria Patri.

Variis errores recensentur, & confutantur de Hymni hujus origine, & institutione. Quid sit Deum glorificare. Vera gloria qua sit. Inanis gloria sugillatur, laudatur humilitas. 825

§. VII.

De Alleluja.

Hujus vocis praecordia ex Patribus. Cur ex Hebraico in Graecum, vel Latinum idioma non sit translata. Cur certis diebus intermittatur. Cur prolixiori modulatione cantetur. A quo primum cantari coeperit. Ejus multiplex usus. Quid Latine significet. Addita quadam ex Hebraico fonte de decem praecipuis nominibus Dei. 828

Gggggg 3 §. VIII.

§. VIII.

De Invitatorio.

Cur Psalmus nonagesimus quartus, & quo ritu nocturnis vigiliis præmittatur. Brevis ejusdem Psalmi explicatio. 834

§. IX.

De Hymnis.

Hymnorum usus antiquissimus. De Hymnis Orphei. Varia genera Hymnorum. Laudantur Hymni ex sacris, & prophanis auctoribus. Quid sit Hymnus. Quo ritu cantari soleant. 837

§. X.

De Antiphonis.

Quid sit Antiphona. Quis primus fuerit Antiphonarum institutor. Alterni cantus antiquitas charitatem designat. Suspiria amantis animæ. 841

§. XI.

De Psalmis.

Psalmorum encomia ex Patribus. Psalterium compendium est omnium scientiarum. Divisio Psalterii. Psalmus quid sit, Usus Psalmorum laudabilis, antiquissimus. 844

§. XII.

De Canticis.

Quomodo inter se differant Psalmus, Canticum, Canticum Psalmi, & Psalmus Cantici. Canticum quid sit. De Canticorum usu, numero, materia, & antiquitate. De Cantico Te Deum laudamus. Per alia Cantica properandum esse ad Cantica Canticorum. 847

§. XIII.

De Versibus.

Versus unde dicatur. Quid significet. Aliquot versuum explicatio. Cantica Evangelica cur stando psallantur. 850

§. XIV.

De Lectionibus.

Antiquitas, utilitas, & excellentia sacramentorum Lectionum. Ritus Lectionum explicatur. De benedictionibus. Cur Prælati Dominus, & non Dominus nuncupentur.

Dicta quadam obiter de hac voce. Sacra scriptura cur despicitur. 851

§. XV.

De Responsoriiis.

Responsoria quid significant. Cur prolixius cantentur. Quis eorum auctor. Quo ritu dicantur. 857

§. XVI. De Capitulis.

Capitulum quid sit. Quare singulis horis, & quo ritu recitetur. 859

§. XVII. De Collectis.

Collecta nomen aquivocum. Collectarum primi auctores. D. Benedictus benedictionis nomine collectam indicat. De salutatione Dominus vobiscum, qua collectis præmittitur. Notantur quadam de ultima collectarum clausula, & de hac voce Amen. ibid.

§. XVIII.

De Symbolo Athanasii.

Quando Symbolum scripserit Athanasius. Cur die Dominica recitetur. Notantur obiter hujus diei prærogativa. 863

§. XIX.

De lectione Martyrologii.

Exemplorum quanta sit vis. De Cruciatibus sanctorum Martyrum. De usu, & ritu legendi Martyrologium. 864

§. XX.

De precibus, & suffragiis, atque de fine Officii.

Cur ad Primam, & Completorium quedam preces certis diebus recitentur. Cur etiam in Laudibus, & Vesperis commemorationes sanctorum fiant, itemque sanctæ Crucis, & deprecatio pro pace. De Versu, Benedicamus Domino. De oratione ad B. Virginem, qua dicitur in fine cujusque horæ. Quis Antiphonam Salve Regina composuerit. 867

CAPUT XVII.

De Cantu Ecclesiastico.

§. I. **L**audatur universim Musica, ejusque varii, & admirabiles effectus enumerantur. 868

§. 2.

- §. 2. *Dicitur quadam de harmonia mundi. Inesse musicam singulis rebus. Origo Musica. De cantu Ecclesiastico. Eum antiquissimum esse. An instrumenta musicalia admittenda in Ecclesia. Primus organorum usus.* 875
- §. 3. *Cantus Ecclesiastici qui fuerint primi inventores. De Musicis, & Cantoribus, eorumque discrimine. De Tonis, seu modis tropicis. Omnem Musica mutationem malam esse. Cur ab hodierna musica non idem effectus sint, qui ab antiqua. Actum obiter de triplici genere cantus Draconico, Chromatico, Enharmonico.* 878
- §. 4. *De singulis Tonis, eorumque proprietatibus, & effectibus. Quadam de cantu Gregoriano.* 882
- §. 5. *Qualis esse debeat Ecclesiasticus cantus. Que vitia à Cantoribus evitanda. Quinam censeantur bene cantare. Que vera Musica, quis verus anima concentus sit.* 885
- CAPUT XVIII.
- De variis Ritibus, quibus utitur Ecclesia Catholica in recitandis divinis Officiis.
- §. 1. **O** *Rhodoxam Ecclesiam varietatibus exornari. Varias Ecclesiarum consuetudines unitati fidei non obesse.* 888
- §. 2. *De Ritu Romano.* 890
- §. 3. *De Ritu Monastico pro his qui militant sub Regula S. Benedicti. Premittuntur quadam de excellentia hujus sanctissimi Monachorum Patriarchæ.* 892
- §. 4. *De Ritu Cisterciensium.* 895
- §. 5. *De Ritu Carthusianorum.* 897
- §. 6. *De Ritu Præmonstratensium.* ibid.
- §. 7. *De Ritu prædicatorum.* 898
- §. 8. *De Ritu Carmelitarum.* ibid.
- §. 9. *De Ritu Lagunenſis Ecclesiæ.* ibid.
- §. 10. *De Ritu Ambrosiano.* 899
- §. 11. *De Ritu Mozarabico.* 901
- §. 12. *De aliis quibusdam ritibus Ecclesiæ Latine.* 903
- §. 13. *De Ritu Grecorum.* ibid.
- §. 14. *De Ritu Græco Monachorum Cryptæ ferratæ Ordinis S. Basilii.* 906
- §. 15. *De Ritu Armenorum.* 907
- §. 16. *De Ritu Maronitarum.* 909
- §. 17. *De Ritu Illyricorum.* 911
- §. 18. *De Ritibus Abassinorum & Copthorum.* ibid.
- §. 19. *De aliis quibusdam ritibus Ecclesiæ Orientis.* 912
- §. 20. *De Codicibus sacrarum præcationem.* ibid.
- CAP. IX. De disciplina psallendi.
- §. 1. **D** *E duplici præparatione ante officium, remota & proxima. Remotam in rectitudine vitæ, in libertate animi, in oris taciturnitate: Proximum in puritate intentionis, in divina præsentis consideratione, in divini auxilii imploratione sitam esse.* 914
- §. 2. *Utrum oratio ad intellectum, an verò ad voluntatem pertineat. Variæ orationis definitiones. Utriusque potentis actus requiruntur ad bene orandum. Intellectum attentione, voluntatem devotione componi. Actum prius de reverentia, qua componitur externus homo. Ea quid sit, & quotuplex, & que ejus incitamenta.* 917
- §. 3. *Ceremonia quid sit, & que hujus nominis origo. Earum efficacia, & utilitas ad divinum cultum. Veræ à falsis, & superstitiosis discernenda. Exteriores ceremonias sine interno spirituum prodesse.* 920
- §. 4. *De Attentione. Eam triplicem esse ad verba, ad sensum verborum, ad finem qui Deus est. Que & quanta harum attentionum vis, & necessitas. De eo, qui rapitur extra se dum psallit, controversia quedam tractantur, & solvuntur.* 922
- §. 5. *Multis evagationibus humanam mentem subjectam esse. Omnes evagationes è septem fontibus oriri: à curis & sollicitudinibus, à magna negotiorum mole, ab otio, à superfluis colloquiis, ab animi perturbationibus, à sensuum exteriorum libertate, & ab instabilitate imaginationis.* 926
- §. 6. *Septem evagationum remedia sigillatim enumerantur. Evagationes involuntarias*

rias nullum orationi detrimentū inferre. 929

§. 7. Quid sit Devotio, qui ejus effectus, & efficacia. Tum novem documenta ingeruntur ad eam comparandam, & conservandam. 930

§. 8. Quae sint impedimenta devotionis. Interioris, & exterioris hominis pugna, & humane calamitatis deploratio. Oratio ad impetrandam gratiam devotionis. 933

CAPUT XX.

De variis Sanctorum exemplis ad Divinum officium pertinentibus.

§. 1. Exemplorum magnam esse vim ad vitam recte instituendam. 936

§. 2. Exemplorum Decades quatuor. 937

§. 3. Operis clausula, & pro ea gratiarum actio. 944

INDEX CARMINUM.

METRUM I.

Initium operis cum invocatione superni auxilii. Versus heroicus ex ameter solus, ut apud Boetium, & Martianum Capellam. Pagina 649

METRUM II.

Adversus Atheos Scazon, quo passim omnes Epigrammatographi utuntur. 654

METRUM III.

Enthusiasmus, & dicendorum propositio. Versus ex ameter heroicis. 670

METRUM IV.

Affectus erga Christi Passionem. Ode, Dicolos Distrophos: primus versus est ex ameter heroicus, secundus senarius jambus, ut apud Horatium epod. od. 16. 673

METRUM V.

De brevitare vita Ode, Tricolos tetra-strophos. Duo primi Versus sunt Alcaici Dactylis ex Penthemimere jambica, & duobus dactylis: Tertius est dimeter jambus Hypercatalectus: Quartus constat ex duobus dactylis, & duobus trochais: ut apud Horatium, lib. 1. od. 9. 675

METRUM VI.

De horis & horologiis, Elegia prima. 685

METRUM VII.

Noctis Encomium Ode, Dicolos tetra-strophos. Tres primi versus sunt Asclepiadei: Quartus Glyconicus, ut apud Horatium, lib. 1. od. 6. 699

METRUM VIII.

Potentia Amoris in nocte, & somnium, atque apparitio sapientia. Elegia secunda. 703

METRUM IX.

Laus Aurora. Carmen Anacreonticum, quo post Anacreontem festivissime utuntur Martianus Capella, Prudentius, & Sidonius Apollinaris: Primus pes est jambus, Spondeus, vel Anapestus, sequuntur duo Jambi & syllaba. 711

METRUM X.

Invitantur omnes creatura ad cantandum Deo laudes. Ode, Dicolos tetra-strophos. Tres primi versus sunt Dactylis Alemanni, & constant ex spondeo, dactylo, & casura: Deinde dactylo & spondeo. Quartus est Pherecratus ex spondeo, dactylo, & spondeo. Hanc compositionem, sive ut loquitur Terentianus Maurus, hanc compagem & concinnationem, quae versus alternat, apud neminem vidi. Usus sum ego primus haud invenuste. 716

METRUM XI.

Describitur Ortus Solis. Versus Glyconici, ut apud Senecam & Boetium saepe. 717

METRUM XII.

Oratio ad Christum. Ode, Dicolos tetra-strophos. Tres supplici cum Adonio, ut apud Horat. lib. 1. od. 2. 725

METRUM XIII.

Enthusiasmus ob Adventum Spiritus Sancti. Ode Dicolos distrophos. Glyconicus cum Asclepiadeo, ut apud Horat. l. 1. od. 3. 726

METRUM XIV.

Describitur Adventus Spiritus S. Ode, Dicolos distrophos. Primus versus est Ex ameter heroicus. Secundus est dactylicus trimeter hypermeter ab exordio constans primo ex una syllaba longa, vel duabus brevibus, deinde ex tribus ultimis pedibus versus heroicis. Utuntur hac compositione Lyrici recentiores. 730

M E